

Publicerad 2006-12-12 18:33 av BaraOrd

Bara Ord

Bort

Det var inte så att jag inte njöt av hennes sällskap, nej så var det inte alls. Jag visste bara inte tillräckligt bra för att ta till mig den där stunden av gudomlig närvaro på den tiden, innan min upplysning. Jag satt sådär, i gudinnans närvaro, och ritade i sanden med mitt halmstrå. Hon studerade sina gudomliga naglar och lät en överjordisk röst värma min nakna kropp

- du kan gå nu

Jag släppte halmstrået till pensel och placerade bilden framför mig någonstans i bakhuvudet. Enligt min teckning i sanden så älskade hon mig.

En fortfarande blöt fot sattes ner i sanden och så var den drömmen förlorad. Sötvattnet i mitt hår blandades med havets salta och jag simmade bort, bort från stranden, bort från livet och ut till havs.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren BaraOrd med Poeter.se id #5345 innehar upphovsrätten